

Roland Andersson (v): Borgarna har misslyckats

– Det kan finnas förutsättningar för att äntligen isolera moderaterna i Lunds kommunalpolitik, säger Roland Andersson (v) efter halva budgetdebatten. Det finns åtskilliga exempel på att de andra borgerliga partierna fronderar, och såren efter uppgörelsen 1991 när kommunala poster skulle fördelas och m tog åt sej så rejält smärtar ännu.

Roland ägnade största delen av sitt huvudanförande åt att granska de borgerliga partiernas Lunda-politik utifrån deras regeringsprogram. De hade inte varit särskilt framgångsrika.

Värst är det med ekonomin. Borgarna lovade att sanera den men i verkligheten har den försämrats svårt. Till någon del beror det på lokala missgrepp, men huvudanledningen är förstås den ekonomiska krisen som förvärrats genom regeringen Bildts politik, framför allt när det gäller valutan.

Bästa sättet att förbättra Lunds ekonomi är i nästa riksdagsval rösta på vänsterpartiet som vill

öka stödet åt kommunerna. Men vänsterpartiet inser, både lokalt och nationellt, att situationen är besvärlig och tar tid att rätta till. Därför betar sej olika partier ansvarslost om de inför nästa val utlovar skattesänkningar eller stopp på besparingarna. Sådana löften kan inte hållas, och därmed riskeras människornas tilltro till det demokratiska systemet.

Sitt "förnyelseprogram" har borgarna i Lund också misslyckats med. Experimenten med valfrihet inom barnomsorg och andra sektorer har stött på ekonomiska och organisatoriska svårigheter. Men grundfelet är att de betraktar småbarnsföräldrar, vårdtagare osv. som kunder inom områden som inte har med marknaden att göra. Det viktiga för brukarna är inte att kunna välja mellan olika paket utan att fortlöpande kunna vara med och påverka.

Vänsterpartiets budgetalternativ är som vi tidigare rapporterat stramt. Men satsning görs på

områden som kan minska arbetslösheten, på barnomsorg och på kultur. I det senare fallet gäller det främst biblioteket samt Mejeriet, som har ekonomiska svårigheter men som är en viktig institution som måste räddas.

Gr

Ur leken?

Vem styr Lund efter valet 1994?

Om de borgerliga partierna (m, fp, c och kds) får fortsatt majoritet blir det borgerligt styre.

Om inte, finns det då förutsättningar för den gamla majoriteten (s, v och mp) att regera?

Eller håller socialdemokraterna på att fria till mittenpartierna? I debatten manar nämligen socialdemokraterna, med adress till mittenpartierna, till isolering av moderaterna och deras tal om skattesänkning.

S-H M

30 november
12.00-13.00
Stortorget Lund

Visa ditt ställningstagande mot rasism och främlingsfientlighet och för solidaritet med invandrargrupperna i Sverige. Du kan lyssna till följande appellatörer och artister: Jesús Alcalá, journalist. Anna Svensson, studentkårens ordförande. Paul Übelacker & Momilu Flemister, LUGI Handboll. Josefine Askagården, svensk mästare i simhoppning. Andemas Röst. Afrika Roots. Fyra Krus. Röda Kapellet. Konferencier: K. Arne Blom

Arr: Lunda-aktionen mot främlingsfientlighet, våld och rasism (Lunds FN-for., ABF, Folkuniversitetet, Vuxenskolan, Studieförbundet, Medborgarskolan, SKS, Radda Barnen, Studentprästerna, Kristna för socialism, Lunds stifts flykting- och internationella arbete, LuKris, Socialdemokraterna, Folkpartiet-Liberalerna, Vänsterpartiet, Miljöpartiet, Moderata samlingspartiet, Svkvinnors vänsterförb., Soc. dem.kvinnoklubben, Lunds skolförvaltning, Fäladsgården, Violetta Parra for, Frihetsgruppen, Etiopiska kulturfor, LISO, Kra, English International, SORIC, ACLA, Klotet, Adoptionscentrum Skåne, IKIF, Svenska Freds- och Skiljedomsfor. i Lund, Amnesty, Sv.Scoutforb, Röda Korsets ungdomsforb. internat.grupp, Svalorna, Måntatern, Kulturmejeriet, IM, SKOLK).

Peter Björling (mp) om budgeten: Dinosauriernas öde vårt?

– Världen har en ekologisk kris, om vilken det bara pratats på miljökonferenserna. Och en skuldskris för u-länderna. Gapet vidgas. Att säga som Anne Wibble att vårt enda hopp är en fyraprocentig tillväxt och ett bra Gattavtal är därför exakt fel. Det leder till ökad konsumtion i norr och en frihandel som inte gagnar syd. Detta håller tills råvarorna tar slut, det stora nord-sydkriget är ett faktum och atmosfären börjar se ut som på Venus. Då är det ajöss, då kan vi förena oss med dinosaurierna."

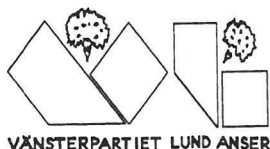
– Dela jobben är ett gammal mp-förslag som även Jacques Delors nu anammat. Det fungerar nog ett tag, åtminstone inom vissa sektorer. Man kan tänka sig den franska modellen där företag betalar nästan full lön för betydligt mindre arbetstid och får mellanskillnaden av staten. Vi anser att

Lunds kommun skall erbjuda sänkt arbetstid med sänkt lön."

– I förra budgetdebatten tillät jag mig att skämta med den traditionella cowboypolitiken och krävde att kommunen skulle leva på räntan och inte på kapitalet, sluta tro att man hade en oändlig prärie att ta av. Vi föreslog budgetbeslut som skulle leda till ett minskat uttag av energi, mindre utsläpp. Vi har nu suttit ytterligare ett år i t.ex. miljödelegationen, argumenterat och sökt samförstånd. Vart har det lett? I stort sett ingenstans! Det är dags att sluta skämta. Det är dags för Hans Albin, Mats och grabbarna i miljödelegationen att ta av sig cowboyhattarna och börja jobba! Vi har alltså allvarlig kritik mot den borgerliga – och socialdemokratiska – politiken på

Forts på sidan 2

VÄNSTERPARTIET LUND ANSER

Solidaritet kommer ur personligt engagemang

Grovt räknat en miljon av Sveriges invånare är födda utomlands eller är barm till invandrare. Det mångkulturella Sverige är ett faktum. Detta är och borde vara en källa till rikedom - mänskligt, kulturellt och ekonomiskt. Men i takt med den ekonomiska krisen växer motsättningarna. Rädsla och frustration exploateras hänsynslöst av grupper i den politiska marginalen.

Som spöken ur historiens skräkkabinett träder de nu fram. Senast i Göteborg i helgen. Under massivt polisskydd marscherade nynazister skrikande antisemitiska och rasistiska glåpor. Av någon outgrundlig anledning ansåg sig polisen oförmögen att ingripa mot detta lagbrott.

I Lund hyser vi nu en förhoppning att i år slippa dessa manifestationer av rashat. Men oavsett om Hultén lever upp till sitt utspel om inställt möte eller ej, förväntar vi oss att Lundapolisen aktivt beivrar alla försök till hets mot folkgrupp.

Det finns bland etablerade politiker ett i stort sett samfällt avståndstagande mot rasism och främlingsfientlighet. Detta räcker emellertid inte. Det krävs nu krafttag mot den utveckling som befrämjar främlingsfientlighet.

En illa fungerande flyktingmottagning med långa väntetider som flyktingar tvingas att bedriva i påtvingad sysselloshet är både nerbrytande för de som drabbas och provocerar fram flyktingfientlighet. Flyktingpolitiken måste få de resurser som krävs. Staten bör också täcka en kommuns alla merkostnader för flyktingpolitiken för att så långt som möjligt slippa uppkomsten av nya Sjöbo runt om i landet.

Inte minst krävs det en politik som bryter den ekonomiska nergång och utslagning som riskerar att skenbart ställa svenskar mot invandrare i kampen om jobb och välfärd.

Men trots dessa ord - solidaritet kommer ur personligt engagemang. Alla vi som vill visa vår samhörighet med den miljon nya svenskar som lever bland oss har ett utmärkt tillfälle att göra detta på Stortorget den 30 november. Möt upp på Lundaaktionen manifestation klockan 12!

VB höjer

nästa år prenumerationspriset från 120 till 160 kr. Det är förvisso en stor höjning men vi skulle inte göra den om vi inte var illa tvungna för överlevnaden, och priset har faktiskt legat stilla i tre år.

Bortsett från den svaga ekonomin har VB-arbetet fungerat bra i höst och vi har fått in många sponstana, goda bidrag. Men fler önskas!

68-or

Vid en demonstration i Malmö i december 1968 (mot Aseaprojektet Cabora Bassa i dåvarande portugisiska kolonin Moçambique) gick två lundasociologer, Svante Lundberg och Sven-Axel Månsson, längs leden och stack ett frågeformulär och ett frankerat kuvert i händerna på var femte deltagare. Resultatet blev en bok som hetta *Demonstranter* (Pan/Norstedts 1970). Tidningsrubrikerna där ymde tillmälen som "Radikala bråkmakare", "Halvprofessionella äggkastare" och "Slöddertyper", och vad författarna ville var att ge en mera nyanserad bild av vad det var för människor som demonstrerade och varför de gjorde det. Fyrtio personer intervjuades och kanske bidrog deras bok till en skingring av mytbildningarna.

Dags igen

Nu är det dags igen och inte är mytbildningarna mindre. Hur var det egentligen, var inte 68-orna borgarbarn som gjorde uppror mot sin familjebakgrund genom att protestera, ja rentav proletarisera sig? Den frågan besvarades i den första boken: jo drygt hälften kommer från borgerliga hem, och lite mindre från arbetarhem, men det var borgerliga miljöer som snarast var liberala eller humanitära - protesten gällde snarast underlåtenheten att dra konsekvenserna av idealen. Men hur är det nu då: dessa 68-or, är de inte de som sitter i knät på Timbro nu, och/eller har gjort häftiga karriärer och nu sitter där lika självbelåtna och dästa av konsumtion som någonsin det etablissemang de en gång gick till storm mot?

Vad Svante Lundberg gjort i *68-or, en politisk generation* (Brutus Östlings Bokförlag Symposion, 1993) är att spåra upp sina intervjupersoner från 68 och fråga vad som har hänt sen dess och hur de ser på livet och politiken. Det har blivit en i hög grad intressant och tankeväckande bok. Han får tag på 36 personer, 25 män och 11 kvinnor. Men det är ingen statistisk undersökning. Kärnan i boken är fyra utförliga intervjuer och resten är resonemang och udda intervju-citat. I övrigt är ju inte den här världen större än att man tycker sig känna igen flera av de intervjuade.

Inga renegater

Nå, går de tidigare vänsterengagerade i Timbros ledband? Svaret är nej. En har blivit folkpartist, och så kan det väl gå. Men det klart dominerande mönstret är att de har gått från den då yttersta vänstern till den mera etablerade vänstern: vänsterpartiet, socialdemokraterna och miljöpartiet. Det är alltså ett annat mönster än vad ett antal av de för så ledande kamraterna uppvisar; det här är människor i de s.a.s. djupa demonstrantleden som inte

delar den politiska trendkänslighet och anpassningsvilja som tycks vara så nära förbunden med karriär på kultursidor och i medier. Inte heller ångrar de sig särskilt: jo visst var vi naiva, visst är vi i dag mer realistiska, lite mindre kategoriska, lite mer försiktiga med snabba ställningstaganden. Och för en del av de som var med på ett hörn var det hela kanske inte så omvälvande: en grupp av de intervjuade hängde helt enkelt med en grupp vänner eller korridorkompisar på demonstrationerna.

Med författarnas ord: "Att vara student i Lund under denna period var för åtminstone ha smakat på den radikala aktivismens för svenska förhållanden så exotiska frukt."

Prägel för livet

Men det slående är ändå att de här åren för de flesta var en period som präglade dem för livet. De är akademiker: 30 har avlagt grundexamen och 4 doktorsexamen. De jobbar som lärare eller inom kultursektorn eller vårdsektorn. Deras politiska inriktning har präglat deras yrkesval och det finns ett mycket tydligt anti-karriäriskt mönster. De flesta anser sig genom sitt sätt att arbeta verka i allmänt progressiv inriktning utan att därför arbeta partipolitiskt. Aktivismen och den organisatoriska kompetensen tog de med sig från Lund ut i landet och de blev i många fall initiativtagare till lokala politiska och fackliga aktioner under 70-talet. Det finns en intressant skillnad mellan de som i dag är partipolitiskt aktiva och de andra: de förra tycks vara de som ändrat åsikter mest, medan de som intar en mera privatmoralisk hållning har hållit mest fast vid de ideologiska teserna från 68. Men alla ger de uttryck för en strävan efter mening och självständighet i sitt arbete och vardagsliv, snarare än pengajakt och karriärhets. De har diskriminerats i sitt arbete, jovisst, men det är inte det centrala, det är snarare deras kritiska åsikter som hindrat dem från att vilja beträda högre poster. Men frustrationen över att deras kunskaper och kompetens inte har kommit till rimlig användning i det svenska samhällsbygget är också tydlig. Och skuld känslor på temat "vänsterns skuld" märks det inget av.

Mer skulle vara att säga om det påfallande stora inslaget av ularsaktivitet, intresse för miljöpolitik etc. Vad gäller vänsterpartiet är det svårt att låta bli att citera en f.d. vpk-are som säger att vill man göra mest nytta så gör man den inom socialdemokratien: "Att vara aktiv i vänsterpartiet i dag, det skulle jag bara vara för min egen skull. Träffa kompisar och dricka lite rödvin igen."

Intellektuella ombud

Spelar då allt det här någon roll? Jag tror det. Det är ju så att de flesta unga människor snabbt dras in i familjeliv och försörjning och har nog med det. Men för en privilegierad del som kommer till universitetsstudier finns det några år av relativ frihet med möjligheter till kunskapsökande och nyorientering. Denna grupp kan kanske sägas fungera som en sorts intellektuella ombud och idégivare för sin generation. 68 års män och kvinnor - och jag talar då om en politisk generation om så där 10 000 människor och inte en speciell åldersgrupp - fick i hög grad den rollen. Jag är övertygad om att när de senaste årtiondenas svenska politiska historia ska skrivas så kommer 68-orna bedömas ha haft ett utomordentligt inflytande på den svenska politiska kulturen.

För en lundabo har det förstas sin särskilda charm att minnas de här åren. Lunds universitet med omgivning var under några år landets viktigaste politiska och intellektuella växthus, liksom under 1890- och 1920-talet. Nu är vi nere i den provinsiella obemärktheten igen - Lunds ledande tänkare tycks numera vara Sven-Thore Holm. Och själv kan jag tycka att vi som upplevde 1968 ("det symboliska namnet på en andlig och social Big Bang, som spränger trånga ramar och bereder vägen för en kraftig expansion av vetande") och är i kvar i Lund, kanske kunde ha förvaltat arvet bättre.

Sten Henriksson

Forts från sid 1
Peter Björling...

området miljö och utveckling. Det hjälper inte att larmrapporterna avlöser varann. Att t.ex. skogsindustrin numera är helt medveten om den katastrof som är på väg. Lunds kommun föreslår fortfarande pengar till ett antal vägar för miljoner utan att göra klart för sig följderna. Man accepterar blint att vägtrafiken måste öka och fler vägar byggas. Man har ingen som helst avsikt att minska biltrafiken - annat än runt Mårtenstorget."

- Under två år kommer vi alla att älta kretslopp och uthållighet så att den kommer ut ur orönan - utan att någon borgerlig eller sessepolitiker vågar formulera de nödvändiga målen. Inga beslut kommer att fattas, med hänvisning till Agenda 21. Detta kallas repressiv tolerans, precis det som vänstern råkade ut för på 70-talet och som knäckte den. Mp kommer aldrig att gå med på dent slags låtsaslek som miljödelegationen planerar.

Manligt odisciplinerat

Några tankar efter första dagens budgetdebatt.

Odisciplinerat att så många absolut måste upp och säga samma sak som flera redan sagt bara för att själv ha sagt det. Och säga det länge. Det kostar mycket att ha oss alla sittande här en hel dag utan att egentligen komma igång med det vi har kommit för att behandla. Allmänpolitisk debatt behövs naturligtvis också, men detta är att gå till överdrift. Mycket av det som sades kommer dessutom att sägas en gång till i samband med behandlingen av de olika områdena.

Otäckat med ungmoderaternas ohöjda brist på solidaritet. Plån-boken styr. Den som kan betala kan få allt han vill ha. Den som inte kan betala blir utan. Krasst och oinlindat. Men, som någon så klokt sa, det är bra att de kommer fram i ljuset, så att alla kan se vad de står för.

Med värkande rygg, svidande ögon och kraftig träsmak vacklar jag ut ur lokalen efter denna första dag. Måste komma ihåg att ta kudde med imorgon. Stolarna är klart ryggvänliga. Mattan utlöser allergiska besvär. Det kostar på att vara "politiker"!

Gunilla Boström (mp)

Budgetdebatten – klar klassanalys från s

"Hemmets grundval är gemenskapen och samkänslan. Det goda hemmet känner icke till några privilegierade eller tillbakasatta, inga kelgrisar och inga styvbarn. Där ser icke den ene ned på den andre, där försöker ingen skaffa sig fördel på den andres bekostnad, den starke trycker icke ned och plundrar den svage. I det goda hemmet råder likhet, omtanke, samarbete, hjälpsamhet."

Med dessa Per Albin Hanssons klassiska ord om det svenska folkhemmet, medborgarhemmet, från 1928, inledde Margareta Dovsjö (s) debatten i Lunds kommunfullmäktiges budgetsammanträde i måndags. Margareta s tal var ett lysande anförande, och budgetmötets absoluta höjdpunkt. Vältaligt och med skärpa förklarade hon vad solidaritet är, hur viktigt detta är idag:

"Lundabor, idag är dessa symboliska och optimistiska ord av Per Albin Hansson viktigare än någonsin. Det handlar i besvärliga tider om att de åtgärder som vi diskuterar och beslutar om ska vara och upplevas som rättvisa och solidariska. Det handlar om jobben, det handlar om arbetslösheten, det handlar om utbildningen och skolan, det handlar om unga och äldre och det handlar – inte minst – om en tro på framtiden."

Med ett par exempel från sin egen erfarenhet belyste Margareta Dovsjö hur det borgerliga styret i Lund under mer än 30 år fungerat: "För 20 år sedan, när jag var ny

Socialliberal konsensus

Efter snart två dagars budgetdebatt och med den tredje framför sig är det bara naturligt om man upplever vissa mättnads- och matthetskänslor. Det tar faktiskt på krafterna att sitta inlåst i tre dagar mellan 8.30 och 23.00 i vad Jan Mårtensson med stor rätt kallar "Babbels torn".

Visst pratats det otroligt mycket, visst är upprepningarna legio. Hur intressant det än må vara att under den generöst tolkade rubriken "Ekonomisk debatt" få ta del av sina fullmäktigekollegors oför-gripliga ideologiska övertygelse, så känner man varm sympati för Monica Rosberg (fp), när hon vid 20-tiden på första dagens kväll undrade om vi ihnte snart skulle komma in på ärendena. Vilket visserligen snart därefter skedde.

Dock är allt detta prat inte bara negativt. Och då tänker jag inte bara på det aldrig sinande ordfölo-det från talarstolen utan lika mycket på de många improviserade samtalen mellan människor av olika åldrar och åskådningar i vår egen sam-

manbindningsbana, stadshallens foajé och café. Där kan man i angräna formerskapa sig en bild av Lunds politiska panorama.

Och huvudintrycket? Att den borgerliga majoriteten är en koloss på lerfötter med en tydligt skönjbar spricka någonstans tvärs genom moderata samlingspartiet, men att det å andra sidan tycks finnas en bred socialliberal konsensus som omfattar alla utom de minst moderata moderaterna.

När Jan Andersson (m) beskylld Peter Björling (mp) för ekofascism, höll Tove Klette (fp) och Per Wickenberg (s) på att gå i taket, medan Björn Falk (m) på sin kant inte hade något emot att bli isolerad från andra lundensiska kommunalpolitiker, som han fann extrema. På vilket Gunnar Jönsson (s) fann den förlösande repliken: "Ljuset kommer från Lund!"

Alltså idel lärdomar att ta med sig hem. Och kanske fund för thoughts för partistrateger.

Lars-Arne Norborg

Fp och c vill ta avstånd från m

Ett intryck många har efter två dagars budgetbehandling är att de borgerliga är mer splittrade än någonsin, att fp/c vill ta avstånd från moderaterna. Men den förhoppningen har vi väl haft förr. Inför valet 91 gjorde vi ett försök till ett slags plattform med c (och v), utan lycka. Vad skulle vara annorlunda idag? Möjligheten att ungmoderaterna blivit äldre och står närmare makten, representanter ett verkligare hot än tidigare. Det har i varje fall varit välgörande att höra t.ex. Lennart Pryts tvinga upp moderaterna till talarstolen och bekänna färg.

Ytlig också

Men diskussionen har varit på många sätt ytlig också. När de gäller arbetslösheten har ingen utom undertecknad, tror jag, velat ifrågasätta att vi kommer tillbaka till "det normala" igen. Eller vågat? Det som kallas postindustriella dilemmat: vi har blivit så produktiva att vi inte har råd med en anständig social trygghet, ungefär så tror jag Lars Ingelstam formulerade det. Eller verkligen diskutera åtgärder, utom att få igång hjulen. Frågan är vilka hjul. Vad tycker vänstern?

"Miljöfascister"

Jag vågade mig på att ifrågasätta den neoklassiska nationalekonomi och tillväxten som grundprincip för ekonomin, t.ex. i BNP, och dra in tredje världen i resone-mangnet. Det vore synd att säga att det föll i god jord. Det kom inga reaktioner förrän dan efter, då Jan EG Andersson från Revinge - vem annars? - för upp och kallade miljöpartiet för fascister. Då blev det viss turbulens i församlingen, för en gångs skull. Vi själva blev nog mindre chockade än somliga andra. Vad tycker vänsterpartiet?

Just nu har Mats Helmfrid (m) en allvarlig analys av grus kontra asfalt. Rekreativfunktion kontra transportfunktion. Och så vidare!

Föanser vi att kulturskolan bör vara kommunal.

Peter Björling (mp)

sin linje. Möjligen i förvissning om att de ändå ska få tillräckligt med röster för att få sitta kvar. Ty väljarna sitter ju inte på budgetmötet, och TV Lund sände bara på morgonen. Men möjligen också för att de faktiskt står isolerade utan sina ideologiska ledare.

Dit kan man lyckligtvis inte räkna de unga nyliberalerna. Deras fräcka och ytterst egoistiska skattesänkargument fick inte stå oemotsagda, även om de knappast var värda det. Ungsossarna tog dock seriöst på deras vämjeliga argumentation, men lyckades givetvis inte påverka dem.

Thomas Schlyter

i Lund och ny som mamma, fick jag vänta på daghemspåsar tills min polke var sex och ett halvt år gammal. Också då var Lund borgerligt styrt. Sex och ett halvt år – det var ju alldeles för sent. Idag har Lund en bra utbygd barnomsorg – med olika alternativ för föräldrarna att välja mellan och där man i de flesta områden i Lund kan få en barnomsorgspåsar till barnet å ca ett år. Fram till dess har föräldrarna från det goda folkhemmet – fortfarande – en föräldrapenning som bygger på solidaritet och rättvisa. Detta har de flesta partier hittills varit överens om.

Den stora kraftansträngning som gjordes under förra valperioden, när vi socialdemokrater tillsammans med vänsterpartiet och miljöpartiet var i politisk majoritet, den kraftansträngning gav resultat och la grunden till dagens goda situation med platser inom barnomsorgen. Sommaren 1991 nåddes målet som första kommun i Sverige: full behovstäckning. ..."

Men Margareta Dovsjö var kritisk till de nedskärningar inom omsorgsverksamheten som gjorts de senaste åren, och förklarade att: "Nu får det vara stopp!" I en svidande vidräkning med de borgerliga styrande i Lund och i riket varnade hon för konsekvenserna för den klasspolitik som de för idag.

Lång dags färd mot natt

På detta tal följde en allmän budgetdebatt som höll på hela dagen, över

två måltidspauser, ända till strax före kl 22. Först när en timme återstod av dagen kom man in på själva budgetärendena.

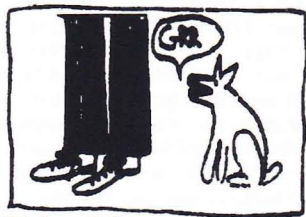
Annars var budgetdebatten av ganska skiftande kvalitet. Kommunstyrelsens ordförande, Annika Annerby Jansson (m) var på grund av influensa ganska dämpad i sitt inledande anförande. Inga stora ideologiska linjer, inga större utfästelser, utan snarare en ekonomisk kommentar till det finansiella läget.

Det dröjde ända till kvällspasset inledning till en moderat åter tog talarstolen i besittning. Om man då undantar en del nyliberala ungmoderater som mest var uppe för att försvara sin linje – total varfrihet och skattesänkning på minst tre kronor. Naiva argument för en renodlad egoism med total avsaknad av solidaritet.

Isolera moderaterna!

För den ideologiska debatten svavade främst socialdemokraterna, som tog varje tillfälle i akt att slå in en kil mellan moderaterna och de övriga borgerliga partierna i Lunds "regering". De visade på åtskilliga tillfällen, där folkpartister och centerpartister haft andra uppfattningar än moderaterna, men där dessa ändå fallit till föga och i sista hand anslutit sig till storebror.

"Isolera moderaterna" var därför sossarnas budskap, och i debatten såg det ut att lyckas, eftersom få moderater tog på sig att försvara

Veberöd

Herostratos blev globalt berömd för att han brände ner Artemistemplet i Efesos. Det tycks som om undertecknad håller på att bli åtminstone lokalt känd för min inställning till eldsvådor i Veberöd.

- Jag har någon gång läst i Veckobladet att Veberöd bör brinna, sa Gunnar Håkansson (mp) i onsdagens budgetdebatt. Andra talare återkom sen till temat. Det finns därför skäl till ett antal viktiga klarlägganden.

För det första står VB fullständigt fritt från vänsterpartiet, och detta behöver foljaktligen inte ta något som helst ansvar för vad som står i tidningen. Detta påpekades mycket eftertryckligt i debatten av Lars-Arne Norberg (v).

För det andra stod debattartikeln med rubriken "Låt Veberöd brinna" inte i VB utan i vänsterpartiets (då vpk) lokala internbulletin. Året var 1974, innan VB fanns.

För det tredje handlade det om kritik av partiets färskva fullmäktigepolitiker som okritiskt hade instämt i ett socialdemokratiskt överbud när det gällde brandförsvaret i de östra kommundelarna.

För det fjärde hade undertecknad tagit intryck av fiskhandlaren och fp-politikern Carl Jönsson i Dalby, en man som kände sina kunder. Han opponerade sej i insändare häftigt mot anslagen till en brandkår uppbyggd på frivilliga lokalinvånare. De är för feta för att gå i uniformerna, hävdade han.

För det femte ville undertecknad belysa problemet med vänner i Lund som bröt upp från en harmonisk hyrestillvaro i Lund för att skaffa småhus i Staffanstorps, Sandby och andra byar, däribland just Veberöd. "För barnens skull", sa de, men undertecknad visste ju (genom byggforskningsrapporter, som snart bekräftades av den lokala verkligheten) att normala barn redan i de första tonåren kom att sky sin hemby med dess *litte boxes* som pesten och så ofta de kunde drog in till Lund, inte minst på fredags- och lördagskvällar när de ställde till knivslagsmål på Mårtenstorget. De dubbeltyngda föräldrarna jobbade kvar inne i Lund men bilpendlade, och försämrade kommunens skatte-

Självförvaltning en kommentar

En något sen kommentar till Roland Anderssons artikel i VB 33 om barnomsorgen i Lund.

Andersson visar med önskvärd tydlighet hur korttänkt kommunstyrelsens förslag är. Man kan dock som personal känna en oro att Lund skall plocka upp de tankar som finns i Malmö, där privatiseringstankarna för kommunala daghem nått långt. Kommer kommunen i framtiden att vara intresserad att driva barnomsorgen?

Visserligen finns det ett övergripande statligt tryck, men det innebär bara att kommunen skall se till att det finns barnomsorg. Inte att den skall vara huvudman. Malmö kommun vill slippa sitt arbetsgivaransvar. Hur blir situationen på de privata daghemmen, bättre eller sämre? Det är svårt att entydigt säga, eftersom företeelsen är relativt ny och huvudmannaskapet för privata daghem är rätt skiftande.

Anderssons artikel är bra på de flesta punkter, så varför haka upp sig? Men det jag skulle vilja ha utvecklat är avslutningen. Där sägs bl a: "Det viktigaste för föräldrarna är att ha inflytande över barnomsorgen medan den pågår. Det får de om de tillsammans med de anställda får styra sitt daghem."

Nu finns förslag från lokaldemokratikommittén om att daghem ska kunna styras av organ där föräldrarna har majoritet. Att

kraft och finanser genom sina säftiga avdrag. De övergick omgående till att rösta på borgerliga partier, inte minst m-villaköp är det absolut starkaste motivet för partibyte åt höger, enligt valforskarerna.

För det sjätte måste det finnas många som hemligt, undermedvetet tycker illa om Veberöd eftersom min rubrik blir hågkommen efter nitton år.

För övrigt anser undertecknad att Veberöd är ful och socialt torftig ort ute på en mager sandslätt. I en tid av nödvändiga nedskärningar finns det viktigare objekt för räddningskåren att prioritera.

Grr

Agenda 21

Ett av de viktigaste besluten på FN-konferensen om miljö och utveckling i Rio 1992 var att Agenda 21 antogs. Agenda 21 är ett utförligt handlingsprogram för miljöområdet i vid bemärkelse. 21 står för 21:a århundradet. I beslutet ingår att alla länder ska upprätta nationella och lokala agendor anpassade efter respektive förutsättningar och behov.

Kommunfullmäktige har beslutat att en Agenda 21 ska göras i Lund. Miljödelegationen har fått i uppdrag att leda arbetet. I delegationen ingår en ledamot från vardera mp, s, c, fp och m. Sedan två möten tillbaka har v en adjungerad representant.

Vänsterpartiets bidrag till Agenda-processen blir bl. a. att arrangera ett antal studiemöten och en debatt. Syftet med mötena är att knyta ihop de globala visionerna med konkret handling i kommunen. Mötena är öppna för alla som vill vara med. För att knyta an till de Agenda 21-projekt som redan påbörjats på Östra Torn är mötena förlagda till Djingis Khans klubb. Nästa möte är den 9.12 - se nästa veckas VB. Ytterligare information om mötena ges av Karin Svensson Smith, 046-135899.

utveckla sådana självförvaltningsorgan bör bli vänsterns alternativ."

Min fråga är hur detta skall fungera? Hur tillsätts personerna i detta styrande organ? Min erfarenhet av daghem där föräldrarna haft huvudansvar och ökade möjligheter att påverka verksamheten är skiftande. I vissa fall har det varit på gränsen till katastrof. Det som lätt händer är att de starka föräldragrupperna trycker ner och kör över de svagare. För att tala klarspråk: den intellektuella medelklassen tar ofta kommandot.

Det här är som jag ser det ett svårt dilemma, jag har t o m varit med om fall där föräldrar tvingats lämna daghemmet av andra i föräldragruppen. Jag har också upplevt bråk om bagateller, där föräldrar och personal stått mot varandra.

Det är inte så att personalen på daghem vill hålla föräldrarna utanför daghemmets verksamhet, men det är tveksamt om majoriteten vill styras av ett organ där föräldrarna har makten, och frågan är också hur man skall undvika att en föräldragrupp trycker ner en annan?

Lars Ragvald

Den ena handen...

I en interpellation till miljö- och hälsoskyddsnämndens ordförande vill Roland Andersson (v) veta vad en bantad skolstädning kan innebära för barnens och personalens hälsa:

"Det kommer ofta rapporter om ökande allergiproblem hos barn och ungdomar. Standarden på skolstädningen är en viktig faktor bakom ökningen.

Den borgerliga skolstyrelsemajoriteten i Lund har beslutat att försämra städningen i skolorna. Samtidigt ska man lägga ut den på entreprenad, och går därmed miste om den direkta övervakningen.

Ungefär samtidigt har den borgerliga majoriteten i miljö- och hälsoskyddsnämnden beslutat att sluta kontrollera skollokalerna och städningen där."

Tänka, tycka, tro

heter en bok som tre lundaprofessorer skrivit om svenska folkets tankar och föreställningsvärld förr i tiden.

De tre är Gunnar Broberg professor i idé- och lärdomshistoria, och historieprofessorerna Eva Österberg och Bengt Ankarloo.

Gunnar Broberg har forskat i den svenska rasygienens historia och bl a skrivit "Önskade i folkhemmet" (Gidlunds 1991) tillsammans med Mattias Tydén.

Nu på måndag 29 kl 19 på Glee-rups presenterar de tre sina rön i föredrag som bygger på essäer ur "Tänka, tycka, tro".

Du kan om du vill köpa boken till det förmånliga priset (för Glee-rups) av 239:-

KOMPOL möte Må 29/11 kl 19.00 på partilokalerna.

RÖDA KAPELLET Sö 28.11 kl 18.45 rep på Odeum med Birgit. Fortsatt rep med "korallboken" samt rep inför spel tisd 30/11. Ta med alla noter. Samling Stadshallen 12.00 för uppvärmning. Vi spelar en melodi i mitten av mötet samt en vid avslutningen. Slut ca 13.00.

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av bl a Lars Ragvald och Gunnar Sandin.

Tel. red. onsd e 19:
046-11 51 59
Fax: 046-14 65 82

Kontaktredaktör för nästa nummer:
Thomas Schlyter tel 14 75 05.
Vid utebliven tidning ring:
Rune Liljekvist 046-11 50 69